

ΑΡ. 3625

ΑΡ. ΑΠΟΦΑΣΗΣ 87

Αριθμός 4403

ΟΙ ΠΕΡΙ ΕΛΕΓΧΟΥ

ΤΩΝ ΛΗΜΟΣΙΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΝΟΜΟΙ ΤΟΥ 2001
(ΝΟΜΟΙ 30(Ι) ΤΟΥ 2001 ΚΑΙ 122 (Ι) ΤΟΥ 2001)

Απόφαση δυνάμει του άρθρου 21

Ο Έφορος Δημοσίων Ενισχύσεων, ασκώντας τις εξουσίες που του παρέχονται δυνάμει του άρθρου 21 των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων του 2001, εκδίδει την ακόλουθη απόφαση:

Τίτλος: Πολιτική συνεργασίας με τοπικούς συνδέσμους τουρισμού, επιτροπές και άλλους τουριστικούς επαγγελματίες στον τομέα προώθησης της Κύπρου.

1. Διαδικασία:

Στις 25 Οκτωβρίου 2001 κοινοποιήθηκε από τον Κυπριακό Οργανισμό Τουρισμού (Κ.Ο.Τ.), ως Αρμόδια Αρχή, στον Έφορο Δημοσίων Ενισχύσεων πρόγραμμα ενισχύσεων το οποίο φέρει τον τίτλο «Πολιτική συνεργασίας με τοπικούς συνδέσμους τουρισμού, επιτροπές και άλλους τουριστικούς επαγγελματίες στον τομέα προώθησης της Κύπρου». Η κοινοποίηση έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 21 των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων του 2001 (εφεξής καλούμενων ως ο "Νόμος") και του περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων (Διαδικασία Κοινοποίησης) Διατάγματος του 2001.

Το πρόγραμμα βρισκόταν σε ισχύ κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του Νόμου (30.4.2001) και ως εκ τούτου με βάση το άρθρο 21 συνιστά υφιστάμενο πρόγραμμα το οποίο δεν προβλέπει ημερομηνία λήξης.

2. Περιγραφή του κοινοποιηθέντος προγράμματος ενισχύσεων:

- (α) Αρμόδια Αρχή υπεύθυνη για την εφαρμογή της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι ο Κυπριακός Οργανισμός Τουρισμού.
- (β) ο στόχος της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι η επιχορήγηση διαφημιστικών εκστρατειών και εκδηλώσεων δημόσιων σχέσεων που στοχεύουν στην προσέλκυση τουρισμού με υψηλή κατά κεφαλή δαπάνη, συνδυαστικού τουρισμού, τουρισμού ειδικών ενδιαφερόντων, στην επιμήκυνση της τουριστικής περιόδου και στην επίτευξη άλλων στόχων που εμπίπτουν στη γενικότερη τουριστική πολιτική του ΚΟΤ και που προβάλλουν είτε περιοχή της Κύπρου,

είτε συγκεκριμένο τουριστικό προϊόν (π.χ. ξενοδοχεία 5 αστέρων, τουρισμό περιπατητών κ.ά) και ανάλογα με τις διαθέσιμες πιστώσεις.

- (γ) η ενίσχυση χορηγείται με τη μορφή επιχορήγησης.
- (δ) δικαιούχοι της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι οι επαγγελματίες επιτροπές τουρισμού, οι τοπικοί σύνδεσμοι ξενοδόχων ή άλλων τουριστικών επαγγελματιών συνδέσμων, οι τοπικές αρχές και τυχόν ομάδες επαγγελματιών τουρισμού (συμμετοχή τουλάχιστον 3 τουριστικών επιχειρηματιών). Η οργάνωση των εκδηλώσεων δημόσιων σχέσεων και των διαφημιστικών εκστρατειών αναλαμβάνεται είτε από μια από τις πιο πάνω ομάδες είτε σε συνεργασία μεταξύ τους.

Τόσο οι διαφημιστικές εκστρατείες όσο και οι εκδηλώσεις δημόσιων σχέσεων θα πρέπει να προβάλλουν τουριστικά συγκεκριμένα προϊόντα ή περιοχή ή τουριστικό προϊόν. Σε περίπτωση που η διαφήμιση ή η εκδήλωση δημόσιων σχέσεων οργανώνεται από ομάδα επαγγελματιών τουρισμού, τότε παράλληλα με τα πιο πάνω μπορεί να προβάλλονται και οι συγκεκριμένες επιχειρήσεις. Το κείμενο και οι μακέτες της διαφήμισης θα εγκρίνονται εκ των προτέρων από την Αρμόδια Αρχή.

Δε γίνεται οποιοσδήποτε διαχωρισμός μεταξύ μεγάλων και μικρομεσαίων επιχειρήσεων (Μ.Μ.Ε.).

- (ε) επιλέξιμα κόστη-ένταση: Αναφορικά με τις εκδηλώσεις δημόσιων σχέσεων η επιχορήγηση καλύπτει την οργάνωση κυριακών βραδυνών εβδομάδων στο εξωτερικό και παρουσιάσεις προβολής των συγκεκριμένων περιοχών ή συγκεκριμένης μορφής τουριστικού προϊόντος. Συγκεκριμένα, επιλέξιμες δαπάνες για σκευούς επιδότωσης θα θεωρούνται οι δαπάνες για μετάβαση, διαμονή και διατροφή χορηγικού ή μονοικού συζυγίου ή άλλων τμημάτων, έξοδα εννοιακής αθλοσφαιρικής, οπτικοακουστικών μέσων κλπ στο εξωτερικό, αγορά και αποστολή φαγητού και ποτών, έξοδα διαφήμισης της εκδήλωσης στο εξωτερικό, οργάνωση δεξιώσεων και άλλα παρόμοια. Δεν καλύπτονται έξοδα μετάβασης, διαμονής και διατροφής των Κυπρίων επιχορηγούμενων. Η ένταση της ενίσχυσης για τις εκδηλώσεις δημόσιων σχέσεων δε θα υπερβαίνει το 50%. Το ανώτατο ποσό που μπορεί να φτάσει η χορηγία για μία εκδήλωση θα καθορίζεται από τη Γενικό Λειτουργία της Αρμόδιας Αρχής.

Αναφορικά με τις διαφημιστικές εκστρατείες τα επιλέξιμα κόστη είναι τα έξοδα καταχορήγησης στον τύπο και το ενόστιο του χρόνου για ανάρτηση/τοποθέτηση των αφισών. Η ένταση της ενίσχυσης για αυτά τα επιλέξιμα κόστη είναι 50% μέχρι ενός ανώτατου ποσού το ύψος του οποίου καθορίζεται από τη Γενικό Λειτουργία της Αρμόδιας Αρχής. Τα έξοδα παραγωγής διαφημιστικών καταχορηγούμενων στον τύπο και αφισών, καθώς και τα έξοδα επέκτασης αφισών, επιχορηγούνται μέχρι 50% με ανώτατο ποσό £500.

- (στ) το πρόγραμμα δεν προβλέπει ημερομηνία λήξης·
- (ζ) προϋπολογισμοί: δεν υπάρχουν διαθέσιμες πιστώσεις για το 2002·
- (η) νομική βάση: απόφαση Λιοικητικού Συμβουλίου ημερ. 3.2.1994·
- (θ) μέσα παροχής πληροφοριών και ελέγχου. Η Αρχή, πριν από την καταβολή της επιχορήγησης, ζητά όλα τα απαραίτητα αποδεικτικά στοιχεία. Οι αιτήσεις για επιχορήγηση τόσο για τις εκδηλώσεις δημόσιων σχέσεων όσο και για τις διαφημιστικές εκστρατείες θα πρέπει να υποβάλλονται εκ των προτέρων και να αναφέρονται σε λεπτομέρειες σχετικά με το κόστος, την περίοδο διεξαγωγής, τη συνεπαγόμενη δαπάνη, τη μορφή και το περιεχόμενο της εκδήλωσης/διαφήμισης κ.ά. Η Αρχή δεσμεύεται περαιτέρω ότι, σε περίπτωση έγκρισης, θα υποβάλλει προς τον Έφορο, σύμφωνα με το άρθρο 12 του Νόμου, αναλυτική τριμηνιαία έκθεση για τον τρόπο και το στάδιο υλοποίησης του προγράμματος·
- (ι) σόρευση: Δεν προβλέπεται σόρευση.

3. Αξιολόγηση της ενίσχυσης που κοινοποιήθηκε:

- (α) Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου, "δημόσια ενίσχυση" σημαίνει την οικονομική ενίσχυση που χορηγείται υπό οποιαδήποτε μορφή, άμεσα ή έμμεσα, από το Δημόσιο ή με πόρους του Δημοσίου και που νοθεύει ή απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό διά της ευνοϊκής μεταχείρισης ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής.

Ο Έφορος, αφού έλαβε υπόψη όλες τις πρόνοιες του κοινοποιηθέντος προγράμματος και ειδικότερα τη διαφορετική νομική υπόσταση των δικαιούχων και το διαφορετικό είδος των διαφημιστικών εκστρατειών και των εκδηλώσεων δημόσιων σχέσεων, έκρινε ότι για σκοπούς αξιολόγησης αυτό θα πρέπει να διαχωριστεί σε δύο κατηγορίες—

- (α) δικαιούχοι της ενίσχυσης είναι πρόσωπα που δεν ασκούν οικονομική δραστηριότητα και
- (β) δικαιούχοι της ενίσχυσης είναι πρόσωπα που ασκούν οικονομική δραστηριότητα.
- (β) (i) Η κοινοποιηθείσα ενίσχυση στο μέρος του προγράμματος όπου δικαιούχοι είναι πρόσωπα που δεν ασκούν οικονομική δραστηριότητα κρίθηκε ότι δε συνιστά δημόσια ενίσχυση προς αυτά, εφόσον δεν πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις που προβλέπει το άρθρο 2 του Νόμου για την ύπαρξη δημόσιας ενίσχυσης. Συγκεκριμένα, δεν υφίσταται ευνοϊκή μεταχείριση ορισμένων επιχειρήσεων, κι αυτό γιατί σε αυτή την περίπτωση οι δικαιούχοι δε συνιστούν επιχειρήσεις, διότι κρίθηκε ότι δεν αναπτύσσουν οικονομική δραστηριότητα. Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου επιχείρηση σημαίνει φυσικό ή νομικό πρόσωπο, δημόσιου ή ιδιωτικού δικαίου, ή σύνολο ή ένωση προσώπων, με ή χωρίς νομική προσωπικότητα, που αναπτύσσει οικονομική δραστηριότητα.

Ο Έφορος, όμως, εξέτασε κατά πόσο η κοινοποιηθείσα ενίσχυση συνιστά δημόσια ενίσχυση προς έμμεσους αποδέκτες οι οποίοι ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα. Δηλαδή, εξέτασε κατά πόσο είναι πιθανόν οι διαφημιστικές εκστρατείες ή οι εκδηλώσεις δημόσιων σχέσεων που διεξάγονται από πρόσωπα που δεν ασκούν οικονομική δραστηριότητα συνιστούν έμμεση οικονομική ενίσχυση προς ορισμένες επιχειρήσεις. Για το σκοπό αυτό λήφθηκαν υπόψη το είδος της διαφήμισης/εκδήλωσης δημόσιων σχέσεων καθώς επίσης και οι περιορισμοί και όροι που τίθενται προς τους δικαιούχους.

Ο Έφορος, αφού εξέτασε τα πιο πάνω στοιχεία, έκρινε ότι το μέρος του προγράμματος όπου δικαιούχοι είναι πρόσωπα που δεν ασκούν οικονομική δραστηριότητα δε συνιστά δημόσια ενίσχυση υπό τις εξής προϋποθέσεις:

- (i) Οι διαφημιστικές εκστρατείες και οι εκδηλώσεις δημόσιων σχέσεων που οργανώνονται από αυτά τα πρόσωπα θα προβάλλουν αποκλειστικά συγκεκριμένη πόλη ή επαρχία χωρίς να γίνεται αναφορά σε συγκεκριμένες επιχειρήσεις ούτε και η φύση τους να είναι τέτοια που να ευνοούν συγκεκριμένες επιχειρήσεις (π.χ. προβολή ξενοδοχείων 5 αστέρων) και
- (ii) τα προβλεπόμενα οφέλη θα εφαρμόζονται προς όλα τα πρόσωπα κατά τρόπο ενιαίο, αυτόματο, χωρίς διακρίσεις και βάσει αντικειμενικών κριτηρίων. Για παράδειγμα, ο όρος ότι το ανώτατο ποσό επιχορήγησης θα καθορίζεται από τη Γενική Διευθυντή θα πρέπει να απαλειφθεί και αντί αυτού να καθοριστούν λεπτομερή κριτήρια.

Κάτω από τις δύο αυτές προϋποθέσεις δε θα υφίσταται ευνοϊκή μεταχείριση ορισμένων επιχειρήσεων στη Δημοκρατία, ως προς τους έμμεσους δικαιούχους, και αυτό γιατί η διαφήμιση θα αφορά όλες τις πόλεις/επαρχίες της Κύπρου.

- (ii) Η κοινοποιηθείσα ενίσχυση κρίθηκε ότι συνιστά δημόσια ενίσχυση στο μέρος της όπου δικαιούχοι είναι πρόσωπα που αναπτύσσουν οικονομική δραστηριότητα, διότι ικανοποιεί θεμελιωδώς τις προϋποθέσεις του Νόμου—
- (i) Χορηγείται έμμεσα από το Δημόσιο, διότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση χορηγείται με πόρους του Δημοσίου από τον Κυπριακό Οργανισμό Τουρισμού.
- (ii) συνιστά οικονομικό όφελος αφού η επιχορήγηση που παρέχεται στις δικαιούχους επιχειρήσεις (δικαιούχος 2(δ) ανωτέρω) σημαίνει οικονομικό πλεονέκτημα το οποίο οι απο-

δέκτριες επιχειρήσεις δε θα είχαν λάβει υπό τις κανονικές συνθήκες της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας.

- (iii) συνιστά ευνοϊκή μεταχείριση ορισμένων επιχειρήσεων ή κλάδων παραγωγής κι αυτό γιατί η επιχορήγηση δε δίδεται γενικά σε όλες ανεξαιρέτως τις επιχειρήσεις αλλά περιορίζεται στις δικαιούχους επιχειρήσεις (2(δ) ανωτέρω).
- (iv) τέλος, επειδή το κοινοποιηθέν πρόγραμμα επιτρέπει τη χορήγηση ενισχύσεων στις δικαιούχους επιχειρήσεις (2(δ) ανωτέρω) και επειδή οι ενισχύσεις αποτελούν πλεονέκτημα προς αυτές, γι' αυτό το μέτρο είναι σε θέση να νοθεύσει τον ανταγωνισμό τόσο στην εγχώρια αγορά όσο και στις αγορές άλλων χωρών.

Η διαπίστωση και μόνο της ύπαρξης νόθευσης ή της δυνατότητας νόθευσης του ανταγωνισμού ικανοποιεί και την τελευταία προϋπόθεση που θέτει ο Νόμος στο άρθρο 2 στον ορισμό του όρου δημόσια ενίσχυση. Ως εκ τούτου, δεν απαιτείται εκ του Νόμου να εξεταστεί περαιτέρω κατά πόσο η νόθευση του ανταγωνισμού είναι σημαντική ή όχι. Συνεπώς, ακόμα και στις περιπτώσεις εκείνες που το μερίδιο αγοράς των ενισχυόμενων επιχειρήσεων είναι αμελητέο, η πιο πάνω προϋπόθεση ικανοποιείται.

- (γ) Εφόσον από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση στο μέρος της που αναφέρεται στο 3(β)(ii) συνιστά δημόσια ενίσχυση σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου, εξετάστηκε κατά πόσο αυτή ανήκει στις κατηγορίες ενισχύσεων που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του Νόμου σύμφωνα με το άρθρο 6 του Νόμου, για τις οποίες, όμως, απαιτείται κοινοποίηση.

Όσον αφορά την πρώτη κατηγορία ενισχύσεων που προνοεί το άρθρο 6 του Νόμου, δηλαδή τις δημόσιες ενισχύσεις προς τη γεωργία, την κτηνοτροφία και την αλιεία, κρίθηκε ότι δεν εφαρμόζεται στο παρόν σχέδιο διότι όλοι οι δικαιούχοι δραστηριοποιούνται αποκλειστικά στον τομέα της παροχής τουριστικών υπηρεσιών.

Αναφορικά, εξάλλου, με τη δεύτερη κατηγορία ενισχύσεων που προνοεί το άρθρο 6 του Νόμου, δηλαδή τις δημόσιες ενισχύσεις προς τις επιχειρήσεις που ανήκουν άμεσα ή έμμεσα κατ' αποκλειστικότητα σε αλλοδαπούς και οι οποίες κτώνται το εισόδημά τους από πηγές εκτός της Δημοκρατίας, κρίθηκε ότι, εφόσον οι επιχειρήσεις αυτές ανήκουν άμεσα ή έμμεσα κατ' αποκλειστικότητα σε αλλοδαπούς και κτώνται το εισόδημά τους από πηγές εκτός της Δημοκρατίας, δεν μπορούν να δραστηριοποιηθούν στον τομέα της παροχής τουριστικών υπηρεσιών στη Δημοκρατία. Τούτο υποστηρί-

ζεται και από σχετικές διατάξεις των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων του 1961 έως 2001.

- (δ) Λαμβανομένων υπόψη των πιο πάνω εξετάστηκε περαιτέρω σε ποια κατηγορία ενισχύσεων, από τις κατηγορίες που προνοούν τα άρθρα 4,5 και 5Α του Νόμου, εμπίπτει η κοινοποιηθείσα ενίσχυση.

Λογικά εξετάστηκε κατά πόσο η κοινοποιηθείσα ενίσχυση εμπίπτει στις κατηγορίες των ενισχύσεων του άρθρου 4 του Νόμου που ο Έφορος υποχρεούται να εγκρίνει. Επειδή η ενίσχυση παρέχεται αποκλειστικά σε επιχειρήσεις παροχής τουριστικών υπηρεσιών, κρίθηκε ότι η ενίσχυση δεν εμπίπτει σε καμιά από τις πέντε κατηγορίες που ορίζει το άρθρο 4.

Στη συνέχεια εξετάστηκε κατά πόσο η δημόσια ενίσχυση εμπίπτει στην απαγόρευση του άρθρου 5Α. Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου, ενίσχυση για εξαγωγές σημαίνει δημόσια ενίσχυση που συνδέεται άμεσα με τις εξαγόμενες ποσότητες, τη δημιουργία και λειτουργία δικτύου διανομής ή τις τρέχουσες δαπάνες εξαγωγικής δραστηριότητας. Νοείται ότι δεν αποτελούν ενισχύσεις για εξαγωγές οι δημόσιες ενισχύσεις που συνδέονται με το κόστος συμμετοχής σε εκθέσεις και το κόστος μελετών και συμβουλών για την εισαγωγή σε νέα γεωγραφική αγορά νέου ή υπάρχοντος προϊόντος. Κατά συνέπεια, κρίθηκε ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση δεν εμπίπτει στην κατηγορία των ενισχύσεων για εξαγωγές που δύνανται του άρθρου 5Α ο Έφορος δεν εγκρίνει.

Ενόψει των πιο πάνω, κρίθηκε ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση, η οποία αναφέρεται στο 3(β)(ii), εμπίπτει στις προνοίες του άρθρου 5 και πιο συγκεκριμένα του 5(1)(β) του Νόμου, δηλαδή στις ενισχύσεις που μπορεί να εγκριθούν από τον Έφορο και αφορούν την προώθηση της ανάπτυξης ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών σε βαθμό αντίθετο με το κοινό συμφέρον.

Η εν λόγω ενίσχυση, όμως, κρίθηκε ότι είναι λειτουργικής φύσεως, διότι το κόστος της διαφήμισης ή/και το κόστος εκδηλώσεων δημοσίων σχέσεων εκ μέρους τουριστικών επιχειρήσεων με σκοπό την προσέλκυση τουριστών δεν εμπίπτει σε κανένα επιτρέπτο επιλέξιμο κόστος που προνοούν ο Νόμος και οι δύνανται αυτού εκδοθέντες Κανονισμοί και συνιστά απαραίτητη και αναπόφευκτη δαπάνη για τις τουριστικές και ξενοδοχειακές επιχειρήσεις.

Οι λειτουργικές ενισχύσεις αποβλέπουν στο να απαλλάξουν τις δικαιούχους επιχειρήσεις από μέρος των δαπανών που θα έπρεπε οι ίδιες να εφομισθούν στα πλαίσια της τρέχουσας διαχείρισης των συνήθων δραστηριοτήτων τους. Το αποτέλεσμα είναι να νοθεύεται ο ανταγωνισμός μεταξύ των ενισχυόμενων και μη ενισχυόμενων επιχειρήσεων τόσο εντός όσο και εκτός Κόσμου και να υπάσσει σαφώς κίνδυνος αλλοίωσης των όρων των συναλλαγών σε βαθμό αντίθετο με το κοινό συμφέρον. Λειτουργικές ενισχύσεις δύνανται να εγκριθούν

από τον Έφορο υπό πολύ αυστηρές προϋποθέσεις και κατά κανόνα σε περιπτώσεις, οι οποίες αναφέρονται ρητά στους Κανονισμούς που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 5(2) του Νόμου και περιέχουν λεπτομερή κριτήρια για την έγκριση κατηγοριών δημόσιων ενισχύσεων που εμπίπτουν στους τομείς που καλύπτει το άρθρο 5. Οι ενισχύσεις λειτουργικής φύσεως που εγκρίνονται δυνάμει του άρθρου 5 πρέπει να μην ξεπερνούν τα όρια του τι είναι κατάλληλο και αναγκαίο για την επίτευξη των επιδιωκόμενων σκοπών του συγκεκριμένου άρθρου.

Η πιο πάνω ενίσχυση δεν εμπίπτει στις κατηγορίες λειτουργικών ενισχύσεων που δύνανται να εγκριθούν ούτε πληροί όλες τις απαραίτητες προϋποθέσεις. Ενόψει των πιο πάνω, ο Έφορος έκρινε ότι το πρόγραμμα στο μέρος του που αναφέρεται στο 3(β)(ii) δεν εγκρίνεται, διότι λειτουργικές ενισχύσεις που παρέχονται με αυτές τις προϋποθέσεις δεν είναι επιτρεπτές σύμφωνα με το Νόμο ή και τους Κανονισμούς.

Ο Έφορος, όμως, αφού έλαβε υπόψη τους όρους με βάση τους οποίους παραχωρείται η ενίσχυση, διαπίστωσε ότι η Αρμόδια Αρχή δύναται, με βάση τα άρθρα 2 και 7 του Νόμου, να χαρακτηρίσει το συγκεκριμένο μέρος του προγράμματος ως ενίσχυση *de minimis*, δηλαδή ενίσχυση προς μία επιχείρηση, που λόγω του πολύ μικρού ύψους της (συνολικά κάτω των £57.000 για περίοδο τριών χρόνων) δεν επιφέρει ή δεν μπορεί να επιφέρει οποιαδήποτε αισθητή νόθευση στον ανταγωνισμό.

4. Απόφαση:

Για τους λόγους αυτούς—

Ο ΕΦΟΡΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΤΑ ΕΞΗΣ:

A. Το κοινοποιηθέν πρόγραμμα με τίτλο "Πολιτική συνεργασίας με τοπικούς συνδέσμους τουρισμού, επιτροπές και άλλους τουριστικούς επαγγελματίες στον τομέα προώθησης της Κύπρου" δε συνιστά δημόσια ενίσχυση σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 2 του Νόμου στο μέρος του που αναφέρεται στο 3(β)(i) νοουμένου ότι η Αρμόδια Αρχή θα διασφαλίσει τα πιο κάτω:

- (i) οι διαφημιστικές εκστρατείες και οι εκδηλώσεις δημόσιων σχέσεων που οργανώνονται από πρόσωπα που δεν ασκούν οικονομική δραστηριότητα θα προβάλλουν αποκλειστικά συγκεκριμένη πόλη ή επαρχία χωρίς να γίνεται αναφορά σε συγκεκριμένες επιχειρήσεις ούτε και η φύση τους να είναι τέτοια που να ευνοούν συγκεκριμένες επιχειρήσεις, και
- (ii) τα προβλεπόμενα οφέλη θα εφαρμόζονται προς όλα τα πρόσωπα κατά τρόπο ενιαίο, αυτόματο, χωρίς διακρίσεις και βάσει αντικειμενικών κριτηρίων. Για παράδειγμα, ο όρος ότι το ανώτατο ποσό επιχορήγησης θα καθορίζεται από τη Γενικό Λειτουργική θα πρέπει να απαλειφθεί και αντί αυτού να καθοριστούν λεπτομερή κριτήρια.

Το μέρος του προγράμματος που αναφέρεται στο 3(β)(ii) συνιστά δημόσια ενίσχυση σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου. Απτή κρίθηκε ότι είναι λειτουργικής φύσεως η οποία δεν μπορεί να εγκριθεί. Ο Έφορος, όμως, αφού έλαβε υπόψη τους όρους με βάση τους οποίους παραχωρείται η ενίσχυση, διαπίστωσε ότι η Αρμόδια Αρχή δύναται, με βάση τα άρθρα 2 και 7 του Νόμου, να χαρακτηρίσει το συγκεκριμένο μέρος του προγράμματος ως ενίσχυση *de minimis*.

B. Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στον Κυπριακό Οργανισμό Τουρισμού.

Λευκωσία, 15 Ιουλίου 2002.

ΧΡ. ΑΝΑΡΤΕΟΥ,

Έφορος Δημοσίων Ενισχύσεων.

Ε.Α.Ε. 25.06.002.87 (92.1.3.27.1.1.10)